Obsah.

Strana

Předmluva překladatelova 3
Předmluva 5
I. Nemluv mně o náboženství 7
II. Není žádného Boha 10
III. Smrtí se vše končí 12
IV. Náhoda vládne světem, neboť by nebylo tolik nepořádku na světě. Jak mnoho jest nepotřebného a špatného! Jak mnoho nedokonalostí! Zřejmo jest, že se o nás Bůh nestará 16
V. Náboženství jest dobré jen pro ženy 21
VI. Jen když jsem poctivec, dosti na tom jest. To jest to nejlepší náboženství; to stačí 22
VII. Mé náboženství v tom záleží, abych svému bližnímu dobro prokazoval 26
VIII. Náboženství mnoho káže o budoucím, věčném životě, mělo by však tímto pozemským žitím se zaměstnávati, mělo by veškeru pozemskou bídu mírniti a odstraniti; zde na zemi mělo by blaženosť rozšiřovati . 28
IX. Jsou však lidé učení a duchaplní, kteří nevěří v náboženství 35
X. Duchovní provozují řemeslo — nechte je žvástati . 38
XI. Ničemu nevěřím, než co pochopuji. Může rozumný člověk tajemstvím náboženství našeho věřiti? . . . 42
XII. Rád bych věřil; ale nemohu 45
XIII. Každé náboženství je dobré 47
XIV. Jest Ježíš Kristus více než mudřec? více než velký dobrodinec lidstva, velký prorok? Jest skutečně pravý Bůh? 52
XV. Jest mnohem pohodlnější protestantem býti, než katolíkem; tu i tam jest člověk křesťanem a jest to téměř jedno 62
XVI. Poctivý muž nemá víru svoji měniti. V náboženství, ve kterém jsme se zrodili, máme zůstati 70
XVII. Katolické náboženství sestárne, jeho doba uplynula . 72
XVIII. Držím se čistého evangelia, usiluji o prvotní křesťanství 73
XIX. Mám své vlastní náboženství. Každý má svobodu náboženství vykonávati, jak tomu rozumí. Sloužím Bohu dle vlastního způsobu 75
XX. Kněží jsou lidé jako ostatní; i papež i biskupové nejsou nic více než lidé. Jak mohou lidé neomylni býti? Boha chci rád poslouchati, ale ne jiných lidí, kteří lidmi jsou, jako já 76

Strana

XXI. Mimo církev není spasení. Jaká to nevraživosť! S tak ukrutným pravidlem nemohu souhlasiti 78
XXII. Avšak jak se dá srovnati snášelivosť ohledně osob s nocí bartolomějskou? 81
XXIII. Není pekla. Přišel již někdo odtamtud? 83
XXIV. Bůh jest příliš dobrotivý, než aby mne mohl zatratiti 86
XXV. Neposkvrňuje duši, co do úst vchází. Bůh nás nebude trestati k vůli kousku masa. Maso jísti v pátek nemůže hříšno býti, jako v jiný všední den 88
XXVI. Bůh nepotřebuje mé modlitby. Ví zajisté i bez modlitby, čeho potřebuji 90
XXVII. K čemu to může prospěti Pannu Marii a svaté ctíti? Jak nás mohou slyšeti? 92
XXVIII. Proč se již nedějí zázraky? 95
XXIX. K čemu latinsky mluviti? K čemu cizí řeč? . . . 98
XXX. Proč si dávají kněží za své úkony platiti? Vždyť božské prostředky našeho spasení nesmějí se prodávati 99
XXXI. Zpověď je vynález kněží 101
XXXII. K čemu pak je zpověď užitečná 107
XXXIII. Já však nepotřebuji se zpovídati; nemám si co vyčítati, nikoho jsem nezabil, neokradl, nikomu neublížil. Nevěděl bych, co mám ve zpovědnici říci 109
XXXIV. Já však znám tak mnohého pobožnůstkáře, který opravdově není lepší, než ostatní lidé. Ten neb onen, který se často zpovídá, ještě se nestal lepším . . . 111
XXXV. Jak může tělo Ježíše Krista v konsekrované hostii skutečně přítomno býti? To přece je nemožné . . 112
XXXVI. Nepotřebuji na mši sv. choditi; doma se mohu modliti právě tak dobře k milému Pánu Bohu 117
XXXVII. Avšak já nemám času 121
XXXVIII. Nemohu! Jest to velice obtížné 124
XXXIX. Ale lidé se mi vysmějí! Nechci si na podivína hráti; nutno jest se přispůsobiti, jak ostatní to činí . . . 125
XL. Člověk nemá býti svatouškem, žádným pobožnůstkářem 128
XLI. Život, jaký od nás křesťanství vyžaduje, jest však velice nudný, velice smutný. Všeho se zříkati a se lekati. Jaké jest to živobytí? 129
XLII. Mládí musí pominouti, se vybouřiti 131
XLIII. Ovšem, ovšem, až později chci vykonávati povinnosti náboženské, až nebudu tak velice zaměstnán. Později se chci vyzpovídati, jistě a pravdivě, ale až před smrtí. Ó to jistě neučiním, abych bez sv. svátostí zemřel 132
Dokončení 135

UNIVERSITA BRNO KNIHOVNA